

נקמה! צוואתה של צפורה בירמן

פארפאלן, דאָס איז אונדזער גורל, אַפּקומען די זינד פאַר אַלע פּריערדיקע דורות, אַלעמען באַוויינט, נאָך אַלע געווייטיקט, דורכגעלעבט דאָס שוידערלעכסטע וואָס קען נאָר געבן אין דער געשיכטע.

געזעען, געהערט, געווייטיקט און שטום, אויך שטום בלייבן, אפילו צו קבר-ישראל נישט קומען, פארפאלן. נישטאָ קיין אַנדער אויסוועג ווי שטאַרבן מיט אַ ווירדיקן טויט, צוזאַמען מיט אַלע טויזנטער וואָס גייען צום טויט, אָן מורא, אָן פחד. מיר ווייסן, אַז דאָס יידישע פּאַלק וועט נישט אונטערגיין. עס וועט נאָך צוריק אויפשטיין. עס וועט נאָך וואַקסן און אויך בליען ווי אַ פּאַלק. עס וועט אויפשטיין און נאָך נקמה נעמען פאַר אונדזער אומשולדיק פאַרגאַסן בלוט.

יא, מיט דעם ווענדע איך זיך צו אייך חברים, וווּ איר זענט. אויף אייך וועט בלייבן די פולסטע אחריות נקמה צו נעמען. נישט רוען זאָל יעדער פון אייך, נישט שלאָפן ביינאַכט און נישט געפונען קיין רו בייטאַג, פונקט ווי מיר לעבן אין קעגננאָרט פון טויט, אַזוי וועט איר לעבן אין ליכט פון נקמה פאַרן פאַרגאַסענעם בלוט.

פאַרשאַלטן זאָל ווערן דער וואָס וועט דאָס איבערליינען און זיך באַגנוגען מיט אַ קרעכץ און דערנאָך זיך אומקערן צו דער טאַג-טעגלעכער אַרבעט.

פאַרשאַלטן זאָל ווערן דער וואָס וועט זיך באַגנוגען מיט גיסן טרערן און וויינען נאָך אונדזערע נשמות.

נישט דאָס ווילן מיר. אויך אונדזערע עלטערן האָבן מיר נישט באַוויינט. שטיל, פאַרשטיקט האָבן מיר געקוקט אויף די טויטע קערפערס פון אונדזערע פריינט דער-שאַסענע ווי הינט.

צו נקמה רופן מיר אייך. נקמה אָן רחמנות, אָן סענטימענטן, אָן „גוטע“ דייטשן; אַ „גוטן“ דייטש — אַ לייכטן טויט, דער לעצטער זאָל ער געטויט ווערן. פונקט ווי זיי האָבן די גוטע פאַר זיי יידן צוגעזאַגט: „דו וועסט דער לעצטער דערשאַסן ווערן“.

דאָס איז אונדזער אַלעמענס פאַרלאַנג, דאָס איז דער באַגער פון מענטשן, וועלכע וועלן מאַרגן אפשר פאַלן, ווירדיק קעמפן און ווירדיק פאַלן.

נקמה! צו דעם רופן מיר אייך, נישט געליטענע פון היטלער-גיהינום. דאָס וועט איר מוזן דערפילן, אויך ווען אייער לעבן וועט אַפילו באַדראַט זיין.

נישט רוען וועלן אונדזערע צעשמעטערטע ביינער אין אַלע עקן פון אייראָפּע, נישט רוען וועט דאָס צעזייעטע אַש פון די קרע-מאַטאַריעס, ביז דער נקמה-אַקט וועט דורך אייך נישט אויסגעפירט ווערן.

געדענקט און פילט אויס אונדזער וווּנטש און אייער פליכט!

צפורה בירמן

אין ברירה, אין דרך אחרת אלא למות בכבוד יחד עם כל האלפים ההולכים למוות, ובלא מורא ופחד.

יודעים אנו שהעם היהודי לא יכלה. הוא יגדל עוד ויפרח כעם. הוא יקום ועוד ינקום את נקמתו על דמו השפוך והחף ממשע.

כן, בזה פונה אני אליכם, חברים, באשר אתם שם. עליכם תוטל החובה הגמורה לנקום את נקמתנו. אל ישקוט שום אדם מכם, אַל יישן את שנתו ואַל ימצא מנוחה ביום. כשם שאנו חיים בצל המוות, כך אתם חיו באור הנקמה על הדם השפוך.

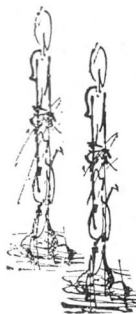
ארוור קורא דברים אלה וזי לו באנחה וחוזר לאחריה לעבודתו היומיומית. ארוור האדם שיהיה די לו בדמעות שיזיל ובככי שיבכה את נשמותינו.

לא זאת אנו רוצים. אף להורינו לא בכינו. כבשנו דמעותינו והסתכלנו בדומיה בגוויות המתות של ידידים שנורו ככלבים. אנו קוראים אתכם לנקמה, נקמה בלא רחמנות, בלא רגשות, בלא דברים על גרמנים „טובים“. לגרמני „טוב“ — מיתה קלה, יומת אחרון, כשם שהבטיחו ליהודי הטוב להם; זוהי דרישת כולנו, זה רצונם של האנשים שאפשר ילפו מחר, העומדים להי-לחם בכבוד וליפול בכבוד.

נקמה! לכך אנו קוראים אתכם, אתם שלא סבלתם בגיהינום של היטלר. דבר זה חייבים אתם לקיים, אפילו יהיו חייכם נתונים בסכנה. לא ינורו בשלום עצמותינו המרוסקות בכל פינות אירופה, לא ישקוט האפר המפוזר של המשרפות, עד כי נקום תנקמו.

זיכרו וקיימו את רצוננו ואת חובתכם.

צפורה בירמן

צפורה בירמן, חניכת „החלוץ הצעיר“ ברר ז'ישץ' היתה מן הפעילות בקיבוץ-ההכשרה „תל-חי“ בביאליסטוק, בשעה שהעיר נכבשה ע"י הגרמנים. היא השתייכה לארגון הלוחם ונפלה במרד גיטו ביאליסטוק באוגוסט 1943. אחרי המלחמה נתגלו רשימותיה בארכיון המחתרת, שהיה טמון באדמה מחוץ לגיטו ביאליסטוק. בסיום מכתבה „לחברי היקרים באשר הם שם“ מתאריך 1.3.43, הכתוב בדם לבה, היא מוסיפה את צוואתה, היתנת בעמוד זה. המכתב המקורי בכתב ידה של צפורה בירמן, ביידיש, נמצא בארכיון „יד-ושם“ בירושלים. בישראל חיים אחותה שושנה ואחיה אליהו.

צפורה בירמן פון „החלוץ הצעיר“ אין ראָ-זשיטש איז געווען אין קיבוץ-הכשרה תל-חי אין ביאליסטאָק, ווען די דייטשן האָבן פאַרנומען די שטאַט. זי איז געווען אַקטיוו אין העראַישן אויפשטאַנד פון ביאַליסטאָקער געטאָ און איז געפאַלן אין אויגוסט 1943. נאָך דער מלחמה האָט מען אויסגעראָבן דעם באַהאַלטענעם אַרכיוו פון די אויפ-שטענדלעך, אונטער דער שטאַט און צווישן אַנדערע שריפטן האָט מען געפונען דעם בריוו פון צפורה בירמן: „צו מיינע חברים, וווּ איר זענט“, פון 1.3.1943. נאָך דער שוידערלעכער באַשרייבונג פונעם ביטערן קאַמף, שרייבט זי איר „צוואה“, וואָס מיר גיבן דאָ איבער. דער אַרגינעלער בריוו אין צפורה בירמאַנס האַנטשריפט געפינט זיך אין אַרכיוו פון „יד-ושם“ אין ירושלים. אין ישראל לעבן צפורהס שוועסטער שושנה און ברודער אליהו.